

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9619/17

לפני: כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

העותר: איתן קהלני

נגד

המשיב: משטרת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. נגד העותר הוגש ביום 22.5.17 כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בקלות ראש וכן עבירה של אי-ציות לשוטר במדים. מכתב האישום עולה כי ביום 24.3.2017 נהג העותר באופנוע בעיר קרית ארבע, כשהוא מרכיב שני ילדים ללא קסדה. משפטו של העותר נפתח בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים (תת"ע 10964-05-17). בדיון הוכחות שהתקיים ביום 29.10.17 ציין ב"כ המאשימה כי חומר הראיות שהוצג לבית המשפט בזמן הדיון מלמד לכאורה על כך שהנאשם (העותר) ביצע עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילת רישיון. משכך, הורה בית המשפט (השופטת ש' זוכובצקי-אודי) על הפסקת ההליך ומינוי סניגור לנאשם מהסניגוריה הציבורית. התיק נקבע לדיון הוכחות נוסף ביום 31.12.17.

2. בעתירה שבפנינו ביקש העותר מבית המשפט לקבוע כי לבית המשפט לתעבורה אין סמכות לדון בעניינו שכן הדו"ח ניתן לו ביהודה ושומרון, בשטח שאינו נתון תחת ריבונות ישראלית. כן קבל העותר על כך שבית המשפט לא קיבל את חומר

הראיות הנוסף. לבסוף ביקש העותר להורות על עיכוב הדיון בבית המשפט לתעבורה עד למתן החלטה בעתירה.

3. דין העתירה להידחות על הסף, בשל היעדר עילה לעתירה. למשטרת ישראל נתונה סמכות להעניק דו"חות בגין עבירות תנועה המבוצעות ביהודה ושומרון, ולבית המשפט לתעבורה קנויה סמכות לדון בעבירות אלו, לפי הוראות סעיף 2 לחוק להארכת תקפן של תקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשכ"ז-1967.

4. טענתו הנוספת של העותר, בדבר החלטתו הדיונית של בית המשפט לתעבורה, חורגת מגדרי הדיון בהליכים מסוג זה, ומשכך אין להידרש לה.

5. העתירה נדחית, אפוא.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התשע"ח (12.12.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט